

αἰρεσι, καὶ τὴν ἄνθρωπον ὀρίζεται. ἐπὶ δὲ τὴν πρὸς τὴν κρείττω γεννῆ ἐυγένειαν ἀνέχει,
 ταῦτα ἡδοναῖς αὐταῖς λαβεῖν τε καὶ κέρων ἐπιθίδεσσα, καὶ ἅμα εἰσαλαῖς τε καὶ κέρως δι' αὐ-
 τὰς ἀποφαινόμενα. αὐτὴ μὲν δὲ δόντες ἀρχὴ ταῖς ἀλλοῖς, ἐπὶ καὶ τὰ μαλακὰ τῆς σω-
 φροσύνης μορία ἐστὶ τὰ τῆς ἀνδρίας καὶ δικαιοσύνης καὶ φρονήσεως σύμπαντα, ἅ-
 σ' αὐτὴ συν' αὐτῇ μέλει. κεφάλαιον δὲ πάσαις, οἷτε ἐυμπαῖσας δεῖ τείνειν, καὶ ἡ
 χῶρις, οὐδ' αὖ τῶν ἄλλων τι ὄφελος εἴη, ἢ γε θεοσεβεία εἴη αὐτῇ μάστιξ. ὡ γὰρ ποτὶ ἡ-
 μέας τοῖς μὲν κρείττοσι κοινωνοῦμεν γενεσί, τῶν δὲ χερσίων μάστιξ διεννηνόχαμεν, καὶ
 τῶν τε ἐστὶ τῶν ἡμετέρων, ἔδεν αὖ ἄλλο εἴη τῆσθε, ἢ νόσις. τῶν δὲ δὴ νοσίων, καὶ πῶ-
 εἰ ἂ νόσις, πρᾶγμα τεύεται, τῶν τε ὄντων ἐυμπαῖστων, ὅς τ' ἄριστον, τῶν δὲ περὶ αὐ-
 τῶν ἡμετέρων, τὸ κρῆστιν τῶν ὄντων ἀπολαύοντες, μακαριώταται αὐτῶν βίῳ μὲν, ὡς
 ἢ αὐτῶν τῶν νόσις, τὸ μακαριώτατον τῆς ἀνίτης ζωῆς, ἢ καὶ θεοσεβείας ἐστὶ τὸ κεφα-
 λαίον. μετὰ δὲ κοσμιότητα, ἢ γενναϊότητα πρὸς αὐτῶν μέλιτα. πόνοις τε γὰρ ἐγκρατε-
 ρῶν, καὶ κινδύνους ἐαυτοῖς αἰρεῖσθαι πρὸς πολλὰ τῶν δούλων παρασκευάζουσα αὐτῶν
 ἀρετῆ, δυνατώτατες τε πρᾶξιαν παρέχεται, καὶ πρὸς τὰς ἀλλὰς ἀρετὰς ἰκανωτάτες
 ἀποφαίνουσι. δεῖ μάλιστα μὴ ἐκείνο ἀγνοεῖν, βίου πάρεργον ἐυμδαῖνον τῆς τε κο-
 μίας καὶ γενναϊότητος τῶν ἀνδρῶν. οἷτε γὰρ κοσμοῖ, τῶν μὴ τῶν τῶν ἔδεν καὶ τὰς ἡδο-
 νὰς ἐρατῶν αὐτῶν δοξαίην ἔχειν, ἀκριβοῦς σκοπεῖσιν. αἰτε γενναῖοι τῆς ἀρετῆς ἔδεν
 καὶ τῆς πόνης ὑπερβάλλουσι. αἰτε γὰρ ἡδοναῖς πεφυκεῖται πῶς δοκῶσι τῆς μὲν τῶν
 πόνων θυγαῖδας, σφᾶν δέραςαί, καὶ περὶ αὐτὰς ἐπισημένους μάλλον ἀπολαύουσι,
 ὑπὸ τοῦ κόρου καὶ ἔδεν αὐτῶν ἀναιδελότερος ἰχθυῖας, καὶ ταχὺ ἀδυνατός, ὡς
 τὰ πολλὰ ἀποφαινόμενα πρὸς αὐτὰς, τὰ τε σώματα ἅμα χέρω τὸ πολὺ ἀπεργάζο-
 μέναι. οἷς δὲ καὶ κοσμοῖς καὶ γενναῖοις. ἐυγέν' ταῖς τῶν πρὸς τὴν βίον ἀναγκαίων αἰ-
 ρεσῶν, ἀκμαιότεραι τε ἀπαντᾶν καὶ ἀβλαβέες. οἷτε πόνοι, οἷς μὲν σφᾶς φεύγουσι
 τῶν δὲ ἡδονῶν ἐραταῖς καὶ μάλα ἐπιχειροῦμενοι, τῆς δ' ὀλιγωροῦντας τε καὶ ἐγκρατεῖν
 τὰς σφῆσι, μάλλον τι φεύγοντες, ὑπὸ τῆσθε ἔδεν ὅ πάνυ αὐτῶν ἀδανομένους, καὶ
 ἅμα ἐρωμενέστερα τῶν πρὸς αὐτῶν μελέτη τὰ σώματα κτώμενους. μὴ δὲ γενναῖοι
 τῆσθε εὐδου καὶ εὐψυχία παραλαβῶσα ἡμᾶς, ἡσκηκῶτες ἡδὴ τὴν ἐν τῆσθε αἰρετῆς
 καρτερίαν τῶν θυχερῶν, ἐν οἷς ἴσως αὐτῶν ἔκειται, καὶ ἐφόσον βελοῦμεθα μετὰ
 χερσίων, παιδεύουσαν καὶ τῶν ἀκροῖων τῶν ἀπὸ τῆσθε εὐχερῶς ἀνέχεσθαι, πρᾶξι μὲν
 ἐκείνο διδάσκουσα, ὡς αὐτῶν μὲν ὅ κρεαδίον θυλακίον, ἔδεν ἔκειται αἱματός, ἔδ' ἄλλο
 τῶν ἔδεν, ἀλλὰ ψυχῆς ἔσμεν λογικῆς ἀθάνατοι, ἔδεν κακῶς ἔξωθεν ἀπολείου-
 σηκῶμενοι, εἰ μὴ ὅ, ἢ αὐτῶν καὶ τὰς ἡμετέρων αὐτῶν δοξας, διὰ κακίαν πρᾶ-
 ξιῶν. τὰ δὲ σώματα τὰδε περιεπέμεθα, ἐφόσον αὐτῶν ὅ τῆσθε δίδοι χερσόμενοι, ὅ
 πάνυ ἡμετέρων, ἔδεν αὐτῶν, πολὺτε ἐστὶ ἔδεν τῆσθε ἀλλοῖς οἷς δὲ αὐτῶν, κτήμασι
 τε καὶ χερσῶσιν. ἔκειται δὲ τὰ πρὸς αὐτὰ θυχερῶν, ἐπὶ τὴν ψυχὴν δὲ ἔλκειν, ἔδ' ἡμῶν
 αὐτῶν λογίζεσθαι. ἀλλ' ἐδοῖτας ὡς τῆσθε ἔδεν πρὸς ἡμᾶς, εἰκῶτως ὀλιγοροῦν. ἐπὶ αὐτῶν
 ὡς ἔδ' ἔσ' τῶν ἐξῆς χρόνον, ἔδεν αὐτῶν προχωροῖν ἀχδομένους. ἢ μὴ καὶ ἐπιπαράττω τῶν
 τῶν ἡμῶν, ὡς μόνω δέησεν αὐτῶν ἐπανορθῶν τε καὶ πεισιπνοῦς. λέγω δὲ τὸ
 λογίζομενον τε, καὶ τὴν ὑπερ' αὐτῶν ἡμετέρων πάντων πρόνοιαν πεφυκεῖται ποιῆσθαι.
 εἰδέναι τε ἅμα ὅτι ταῦτα μὲν ἢ ἕκαστα πρὸς τοῦ θεῶν διαλέταται, ταῦτα καὶ γίνεσθαι.
 διαλέταται δὲ πρὸς τῶν ἀγαθῶν εἰ καὶ καλῶς, καὶ ἔκει εἶναι ἅλλως εἶπεν ἡμῶν τε
 αὐτῶν συμφορῶν, ἴσως μὲν καὶ κατ' ἄλλοις ὅτινα ἡμῶν λόγον ἀπορρῶτον, ἔχει
 τῶν δὲ καὶ τῆσθε. ἔκει γὰρ ἀντὶ τῶν τῶν τῶν μὲν ἡμῶν παιδείας τε καὶ κολασῆς ἐπὶ τῶν
 τῶν κακίας δερατῶν τε καὶ τῶν βίῳ ἐπανορθῶν, ταῖς ἡμετέρων ψυχῆς, οἷσ' ὄντες
 φαρμακῆαι νόσων τὸ σῶμα. ἐν ἀνορθῶν δεινοῖς ἐπιτεταμέναι. οἷς δὲ, ἀδαίτε καὶ
 πῆσαι, λαμπροτέρων ἀποφαινόμενα καὶ ἀνδεικωτέρας τοῖς ἀνορθῶν, οἷσ' ὄντες σωμα-
 σκῶσι γυμνάσια. ἔκει δὲν κατ' ἔδεν τῶν τῶν τῶν, ἐπὶ τῶν τῶν ἀνακατέν
 ἢ ἢ ἐκείνω τῶν ἀλλοῖς λόγῳ ἔδεν μὲν ἔπεισαι, καὶ χερσῶν ὄφελος μὲν ὡς τῶν
 ἔκει, τῶν τε δὲ, μὴ ὅτι τῶν γὰρ ἀλλοῖς ἐνεκα ἀγαθῶν, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν χερσῶν